5 februari 1959 Nr 435 9e jaar - 20 blz.

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

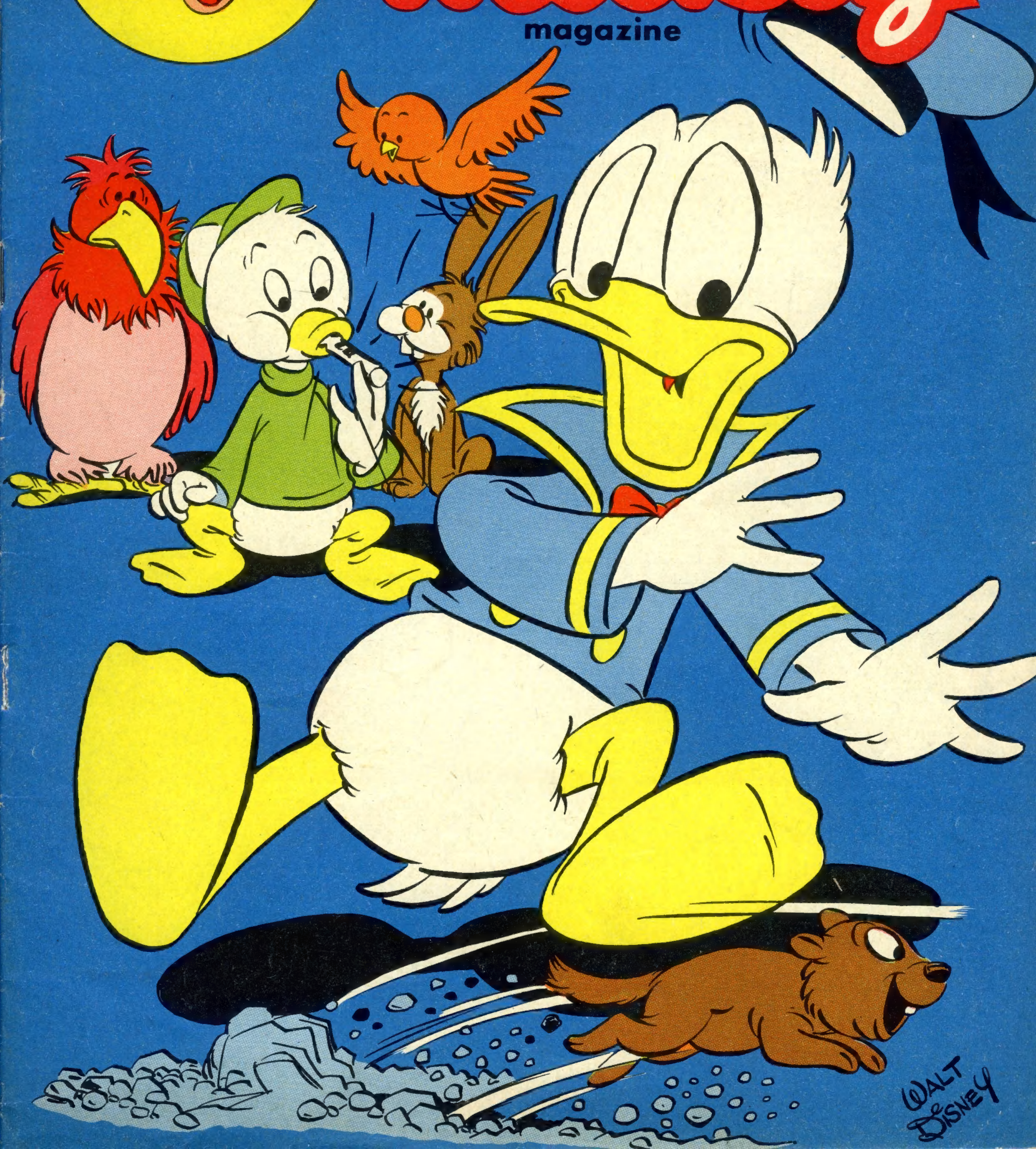

Mickey roept op...

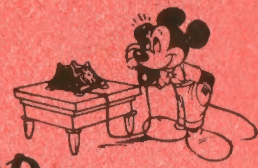

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens,

IK ben er ten stelligste van overtuigd dat jullie allen ijverige en ambitieuze jongens en meisjes zijn. Jullie dromen van heldendaden en denken later beroemd te zullen worden door ontdekkingsreizen, uitvindingen, moedige daden, en wat weet ik al meer. « Eens, zo fantaseren jullie verder, zal mij een standbeeld net zoals dat van admiraal Nelson te Londen worden opgericht. »

Maar, van een held wordt veel gevraagd, o.m. uithoudingsvermogen, en vooral zelfverloochening! Nelson is niet heelhuids op zijn kolom gekomen. Op zes en dertig jarige ouderdom verloor hij één oog tijdens de belegering van Calvi op Corsica; drie jaar later kostte de belegering van Tenenarif hem de rechter arm, en bij het zeegevecht te Trafalgar verloor hij het leven. Onze held was toen amper zeven en veertig jaar oud.

Er zijn heel wat lessen te trekken uit het leven van deze grote zeeman! In de allereerste plaats dat men geen overdreven belang aan het aards bezit moet hechten. Een held moet bereid zijn één arm, één oog en soms ook beiden tezelfdertijd op te offeren. Men zal dan ook wel begrijpen, dat niet iedereen zoiets aandurft. Maar juist daarom maakt voornoemde nobele opoffering van iemand een held!

Hoevelen onder jullie zullen zo ver geraken? Zullen jullie d'r met z'n allen komen? Ik vrees dat zoiets onmogelijk is! En nochtans, wat 'n prachtig schouwspel zou het niet zijn, in een nog ver afgelegen toekomst, overal ter wereld stand- en borstbeelden, portretten en andere uitbeeldingen van Mickey-lezertjes te vinden!

Mickey

Mickey's Club

Spelen is gezond!

Ken je het spel van de Bedoeïnen en de kamelen?

Voor dit spel is een oneven aantal spelers vereist. Minstens zeven. De spelers worden in twee kampen verdeeld : aan de ene kant de kamelen, aan de andere de Bedoeïnen; in 't midden, de spelleider. Allen plaatsen zich op het terrein in de hiernaast afgebeelde positie.

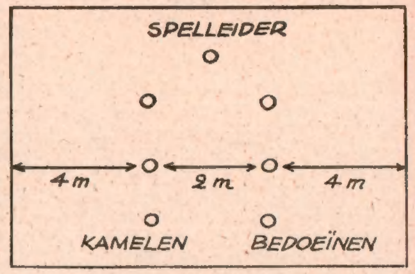

De maten zijn slechts als aanduiding gegeven : alles hangt natuurlijk af van het terrein.

De spelleider begint te vertellen. In zijn verhaal komt het woord « Bedoeïnen » voor en somtijds het woord « kameel ».

Telkens als hij een van deze twee woorden uitspreekt, vluchten de spelers die tot dit kamp behoren naar de buitenste grens, want deze van het andere kamp werpen zich op hen, pogende ze te raken alvorens zij deze grens hebben bereikt.

Iedere geraakte speler gaat automatisch over naar het andere kamp. De partij wordt stopgezet als er nog slechts Bedoeïnen of kamelen zijn.

Om het spel aantrekkelijker te maken zorgt de spelleider er voor dat hij zijn verhaal afwisselt met woorden die met « ka » en « be » beginnen, maar niet 't verwachte woord « kameel » of « Bedoeïn » zullen worden, b.v. : karavaan, karveel, bedevaart, beternis, enz. Dat zorgt voor vals alarm!

MICKEY MAGAZINE **Het blad voor grote en kleine kinderen.**

UITGAVEN PONT-LEVIS, N. V.

De briefwisseling en de betalingen moeten aan MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel (P.C.R. nr. 7539.34) worden geadresseerd.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m. (13 nrs)	6 m. (26 nrs)	1 jaar (52 nrs)
België ...... fr.	**75,—**	**145,—**	**280,—**
Belg. Kongo en buitenland ..	**80,—**	**150,—**	**290,—**

Per luchtpost . idem vermeerderd met de geldende port.

Verantwoordelijke uitgever : H. François PRETE, Gedelegeerde van de Raad van Beheer, Hopstraat 47, Brussel.

© 1959 - WALT DISNEY PRODUCTIONS WORLD RIGHTS RESERVED

UIT MICKEY'S FOTO-ALBUM!

Hier hebben wij, van links naar rechts : Een nieuw lid van Mickey's Club, Freddy REYSKENS, uit Hasselt - Onze trouwe lezer, Jean-Pierre CALRYSSE, uit Kortrijk - Jaak LOGGHE, onze trouwe vriend, zo trouw, dat hij het reeds tot Ridder in de Mickey-orde gebracht heeft.

Briefpapier "Mickey„

't Prachtig briefpapier bestaat in kaften van 5 omslagen en 5 dubbele vellen papier. Prijs : **7 fr 50.** Er zijn ook fraaie gekartonneerde dozen met 10 omslagen en 10 dubbele vellen, netjes ingedeeld. **Prijs : 25fr.**

De vellen schrijfpapier zijn alle verschillend verlucht (5 verschillende figuren in kleurendruk). 't Briefpapier is verkrijgbaar in volgende tinten : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleur, naar keuze.

Bestelling door storting op de **P. C. R. 7539.34 van « Mickey Magazine », te Brussel,** met opgave van **de gewenste tint.**

GELUKKIG MAAR!

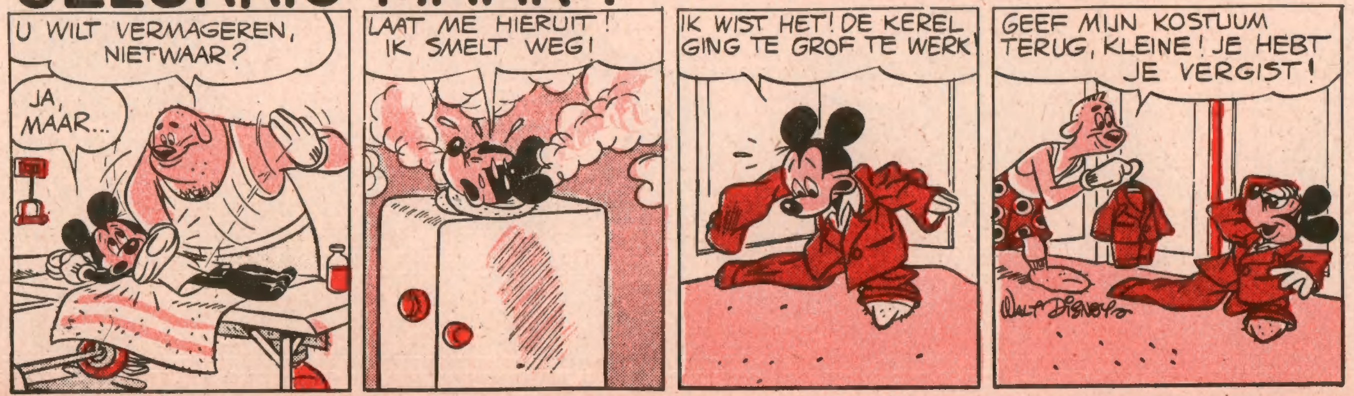

VOLGENDE DONDERDAG : Een nieuw verhaal : **DE LIEFDJES VAN MOEDER DE GANS**

EINDE

MENSELIJKE UITBARSTINGEN IN DE SCHADUW VAN EEN VUURBERG!

ER was eens een tijd, héél lang geleden — ergens in 't grijze verleden — dat er van alles en nog wat gebeurde waarvan wij, moderne mensjes, weinig of niets afweten. Aldus bijvoorbeeld, kan niemand van onze hedendaagse mensen met juistheid zeggen hoe het sprookjesachtige Napels op de aardbol is verschenen.

Sommigen beweren dat deze stad door één der Argonauten — verklappen wij jullie onmiddellijk dat zij Falerius bedoelen — werd gesticht; anderen daarentegen zijn er rotsvast van overtuigd dat het Parthenope was, één der zeemeerminnen waarover Homerus het in zijn *Odyssee* heeft. In 't zicht van de Italiaanse kust schipbreuk geleden hebbende, zou deze Parthenope aan wal zijn gegaan — dat was ook het beste wat zij in de gegeven omstandigheden kon doen — en zou er een stad hebben gebouwd waaraan zij haar naam schonk. En inderdaad, in zeer geleerde en met stof bedekte boeken hebben wij gelezen dat de oude naam van Napels *Pathenope* was.

Evenwel, er wordt ook nog beweerd dat de stichter van de stad niemand anders dan Herakles was, alsof deze betreurenswaardige krachtpatser zijn handen nog niet vol genoeg zou hebben gehad met het uitvoeren van de twaalf werken hem door koning Eurustheus opgelegd ! Er is ook nog sprake van Aeneas, zonder twijfel omdat deze laatste bij de inname van Troje door de Grieken een nieuw vaderland op Italiaanse bodem heeft gezocht, evenals van Odysseus, wiens zwerftochten dank zij Homerus wereldberoemd zijn.

Doch, wat zin heeft het over de oorsprong van een stad te redetwisten als men toch weet uit het werk *Geographica,* van de aardrijkskundige Straboon, dat Parthenope door de barbaren van Campanië en Cumae met de grond gelijk werd gemaakt !

De stad werd echter vlug herbouwd en kreeg de benaming *Neapolis,* m.a.w.: Nieuwe Stad, wat van een gebrek aan verbeeldingskracht getuigt. Nochtans werd destijds een verblijf te Neapolis reeds ten zeerste op prijs gesteld. De rijkste inwoners van Rome kwamen er zich vermaken. Zij kreeg daardoor ook verschillende bijnamen zoals : de lachende, de nietsdoende, de pedante. In de onmiddellijke nabijheid van de stad rezen verschillende prachtige villa's als evenveel kostbare paddestoelen uit de grond. Romeinse steden als Herculaneum, Pompeji, Stabiae werden naast de Griekse Neapolis gesticht.

Wie over Napels spreekt, denkt natuurlijk onmiddellijk aan de Vesuvius. Eigenaardig, dat de uitbarsting van 79 Napels spaarde, maar de drie Romeinse steden vernielde. Heeft de vulkaan aldus haar voorkeur voor de oude Griekse stad willen doen blijken ?

Virgilius verbleef er tot kort voor zijn dood. Het is nu juist daarom niet dat men zegt : « Napels zien en dan sterven ! » Deze uitdrukking is 't gevolg van een slechte vertaling uit 't Italiaans *Vedi Napoli è poi Mori,* dat wil zeggen : zie Napels en dan Mori, wat een prachtige streek nabij Napels is.

Bij de inval der barbaren, ging Napels' praal teloor. Het duurde geruimen tijd voordat deze stad er weer bovenop kwam.

In de XIIe eeuw, verrichtte Willem de Slechte, Koning van Napels en Sicilië, er versterkingswerken. Frederik II bouwde er nadien een universiteit. Maar het is tijdens de regering van Karel I van Anjou, dat Napels de hoofdstad van het Koninkrijk der Beide Siciliën werd.

Deze Anjou was een zulkdanig tiran, dat hij door zijn onderdanen werd verjaagd, na een gedenkwaardige uitmoording die in de geschiedenis bekend staat als de *Siciliaanse Vesper.*

Vanaf dat ogenblik kende het koninkrijk Napels en Sicilië een bewogen geschiedenis. Europa's belangrijkste vorstenhuizen vochten om het te bezitten. Deze toestand duurde tot 1504 toen Ferdinand II van Spanje het in bezit nam. Doch deze periode van betrekkelijke rust duurde slechts een goede eeuw. Onder Keizer Karel's regering werd het land verpletterd onder de belastingen. Mazaniello, een visser, zette de bevolking tot opstand aan. Acht dagen lang was hij Napels' koning. Doch de roem steeg deze arme man naar het hoofd en hij werd gek. Door Hertog van Arcos' beloften misleid, legden de inwoners de wapens neer. Als dank liet voornoemde « edelman » (bij naam) de stad plat schieten en plunderen.

Sindsdien, als de inwoners van Napels ontevreden zijn, murmelen zij steeds : *Mazaniello non è morto !* (Mazaniello is niet dood !).

Bij de vrede van Utrecht, werd Napels van Sicilië gescheiden en kwam onder Oostenrijkse heerschappij, om daarna aan de Spaanse Bourbons te worden geschonken. In 1806, werd dit deel van Italië door Napoleon aan zijn broer Jozef Bonaparte gegeven. Ferdinand IV die door Napoleon werd verjaagd, kwam in 1815 terug op de troon onder de naam van Ferdinand I; beide Siciliën werden opnieuw verenigd.

Tot in 1860, was het ongelukkig koninkrijk de prooi van meedogenloze despoten.

Wat gebeuren moest, gebeurde : Napels viel in de handen van Garibaldi en besloot zich bij het koninkrijk Italië aan te sluiten.

In acht eeuwen tijds, hadden niet minder dan zeventig koningen op de troon van Napels gezeten. Voor de Napolitanen is de onafhankelijkheid werkelijk een tegenvaller geweest.

DE WEDERWAARDIGHEDEN VAN DE KAT

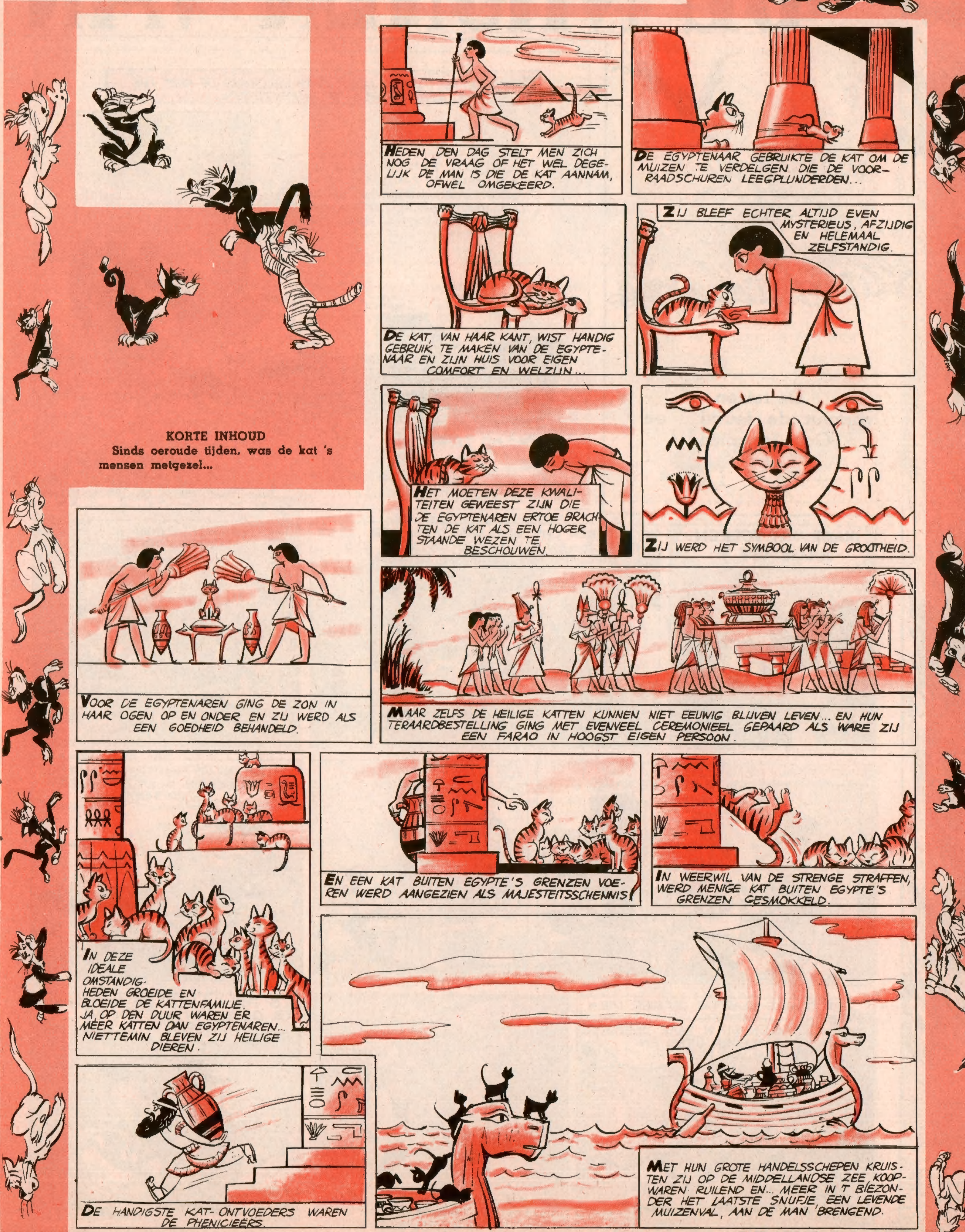

VOLGENDE DONDERDAG : DE KAT OP REIS

DE MIJNEN VAN KONING SALOMO

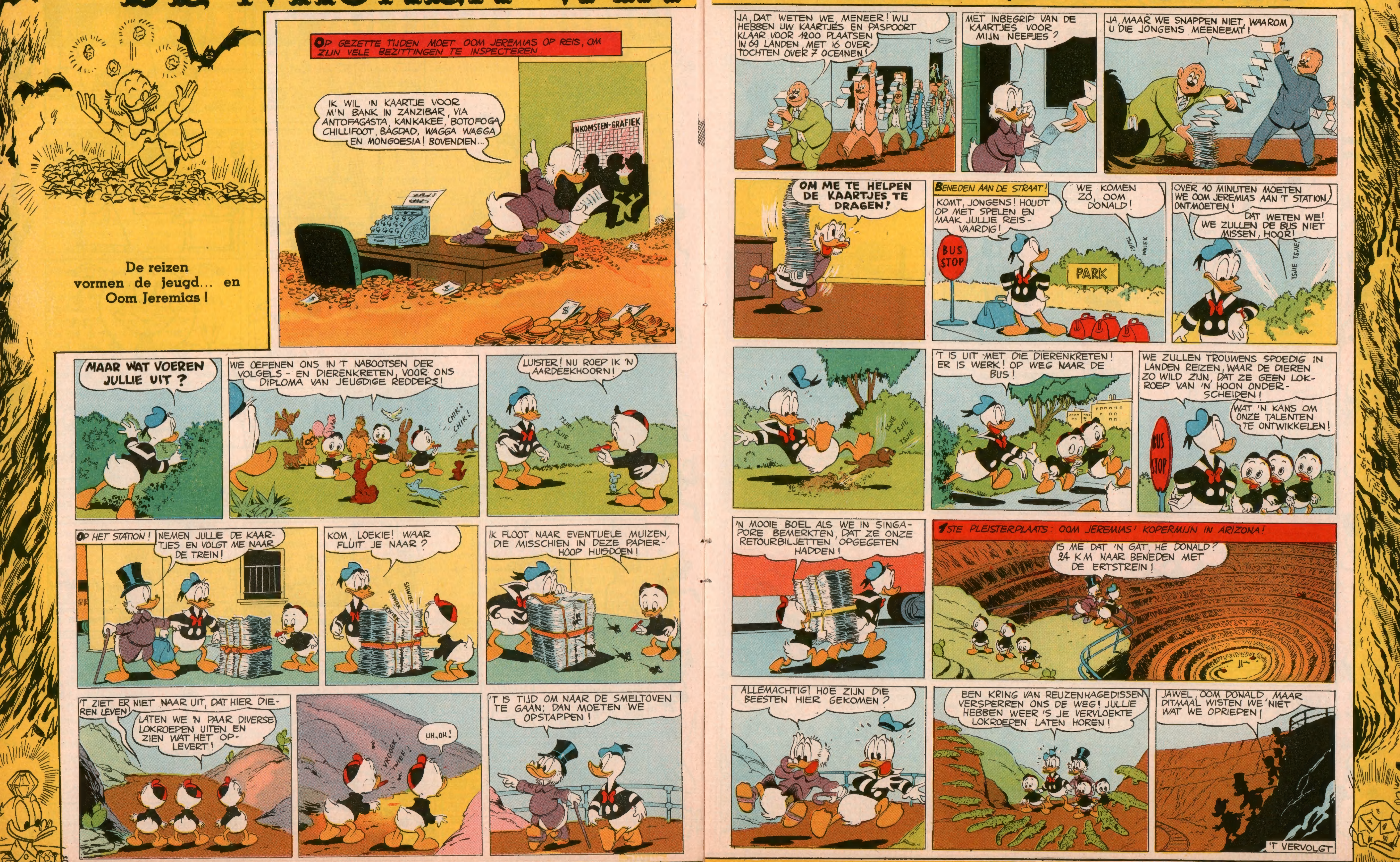

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN AL TE MACHTIGE ROEP**

DE IJSELIJKE HAND

VOLGENDE DONDERDAG: **DE EEN OPENBARING BEVATTENDE MUZIEK**

ZWERVER de trouwe hond.

De zoons van Mevr. Coates hebben een geschil. In feite vervangt de oudste broer, Travis, zijn vader tijdens diens afwezigheid. Doch Arliss, de benjamin, verdraagt Travis' gezag moeilijk.

VOLGENDE DONDERDAG: **EEN NIEUW FAMILIELID**

27.K.235

KORTE SAMENVATTING
Toevallig ontdekte een groepje jongelui het spoor van een wapensmokkelaarsbende. Ze wijden zich dan 'n persoonlijke navorsing, waarbij één hunner — Gustaaf Rodier — door de bandieten ontvoerd wordt. De vader van een ander jongmens, Bébert, de inspecteur van politie Mono, verdwijnt. Onze jeugdige vrienden pluizen Mono's notities omtrent deze aangelegenheid, uit.

— Ja, maar kijk wat vader op het andere blad geschreven heeft, antwoordde Bob. Ik lees : « Het is nutteloos te proberen Stepanek of één zijner medeplichtigen aan te houden zonder geldige reden, want dat zou de anderen verontrusten. Ofwel dient een voorwendsel gevonden om het terrein van de CICAS te omsingelen. » Vader is op de hoogte van de wettelijke beschikkingen, voegde Bob er aan toe, hij weet dat men niemand mag aanhouden zonder geldige reden en dat het anderzijds zeer moeilijk is een huiszoekingsbevel te bekomen zonder ernstige aanleiding. En waarschijlijk zag hij geen enkele aanleiding. Hij moet dan ook het plan hebben opgevat zelf een voorwendsel te SCHEPPEN, ofwel om Stepanek en zijn mannen aan te houden, ofwel om de loodsen en het schip te doorzoeken.

— Maar kan de politie dat voorwendsel niet vinden ? vroeg Anneke.

— Nooit zal kommissaris Méry zich daartoe lenen ! repliceerde Bob.

— En waarom niet ? riep André verontwaardigd uit.

— Ik heb vader dikwijls hetzelfde horen zeggen, knikte Bob bevestigend, maar per slot van rekening zei hij steeds : « De wet is de wet. » Nochtans heeft hij de wet soms veronachtzaamd, wanneer hij overtuigd was van de schuld van de een of andere misdadiger.

— Als het zo is bevinden we ons in een straatje zonder einde, zuchtte André.

— Ja, antwoordde Bob, onverwacht glimlachend. Maar ik krijg een ingeving... en ik geloof dat de politie morgen in aktie gaat komen en dat Stepanek en zijn mannetjes verwonderd gaan opkijken... en kommissaris Méry wellicht nog meer.

— Wat ga je nu weer uitvoeren ? vroeg Anneke geschrokken.

— Stil ! Aan niemand een woord daarover, liefste zusje ! Wie leeft zal zien...

* * *

's Zondags bevonden Stepanek en zijn medeplichtigen — behalve Charlie — zich reeds van vroeg in de ochtend in de barak, die dienst deed als hoofdkwartier van de bende.

— Dus, zo begon hij toen iedereen rond de tafel zat, de grote dag is aangebroken. Omstreeks het middaguur zal Charlie hier zijn met de laatste lading. De valse doeanedokumenten heb ik gisteravond van onze vriend Richard ontvangen... Het is werkelijk nuttig een inspekteur der toldiensten onder zijn relaties te hebben ! De « Mayumbe » zal te twee uur stipt afvaren. De gewone matrozen zullen omstreeks achter uur aankomen. Anderssen zal, zoals de vorige keren, het bevel voeren over het schip. Gij, Müller, gij moet nog een maand in Antwerpen blijven. Het is nutteloos de aandacht te trekken door naar Duitsland terug te keren op het ogenblik zelf dat de « Mayumbe » vertrekt. De inspekteur en de jongen zullen op een verlaten plaatsje langs de Spaanse kust aan wal gebracht worden. We zullen al hun papieren vernietigen. Aldus zal het hun nog verschillende dagen kosten, wanneer ze een stad hebben kunnen bereiken en ons nog willen verraden, vooraleer de wantrouwende Spaanse politie hun geschiedenis zal geloven.

— U zegt : « indien ze ons nog willen verraden », merkte Roel ironisch op, omdat u er niet zeker van bent dat ze dat zullen doen ?

— Laten we ernstig blijven, m'n beste Roel, antwoordde Stepanek glimlachend. Gij gelooft toch niet, dat ik overbodige risico's ga nemen : allereerst zal ik de inspekteur op zijn erewoord doen beloven, dat hij niets tegen ons zal ondernemen binnen de veertien dagen.

— En u gelooft, dat hij zich daarbij zal neerleggen ? merkte Müller skeptisch op.

— Natuurlijk, vermits ik hem vriendelijk zal uitleggen, dat ik de jongen overboord moet laten werpen, indien hij weigert.

— Fijn gevonden, knikte Roel goedkeurend.

— Maar wat zullen we doen in afwachting van Charlie's terugkeer ? vroeg Anderssen. Wat mij betreft, ik heb zin in een glas bier...

— Daar is geen sprake van ! sneed Stepanek hem het woord af. Jullie zullen allen hier blijven. In de kast ligt een spel kaarten en ik heb gisteren twee bakken bier meegebracht voor de dorstigen.

— Maar dat is toch allemaal nutteloos, baas, zei Roel. Het schip ligt vol voorraden. Waarom gaan we er niet heen ?

— Nog niet. Behalve Janos, die van wacht is, zal niemand aan boord van de « Mayumbee » gaan zonder mijn toelating.

— Wantrouwt u ons ? vroeg Roel beledigd.

— Niet zoals jij denkt, zei Stepanek. Maar ik wantrouw al te teergevoelige harten. Anderssen bijvoorbeeld zou wel eens medelijden kunnen krijgen met het kind en... het bevrijden vóór ons vertrek.

— Maar..., stotterde Anderssen.

— Ik weet 't, antwoordde Stepanek, je gaat het tegenovergestelde beweren, maar dat belet geenszins dat ik blijf bij hetgeen ik zojuist zei : niemand gaat aan boord van de « Mayumbe » alvorens ik het bevel daartoe gegeven heb. Begrepen ?

Allen knikten instemmend.

Van dat ogenblik af kon nog slechts een mirakel de « Mayumbe » verhinderen de Antwerpse haven te verlaten zonder moeilijkheden. Dank zij zijn bijna duivelse intuïtie had Stepanek alles voorzien en alles geregeld. Beter nog : hij hield de enige man gevangen, die voldoende wist om een onderzoek van de politie aan boord van de « Mayumbe » te rechtvaardigen. Hij triomfeerde, terwijl de dag tevoren de hele zaak er nog tamelijk bedenkelijk uitzag...

* * *

— Dat is onaanvaardbaar, Meneer de kommissaris ! U bent nu reeds vier dagen bezig met die zaak en nog altijd hebt ge niet 't kleinste spoor van mijn zoon ontdekt !

M. Rodier ijsbeerde op en neer in het kantoor van Méry, rood van woede. In een zetel zat zijn wenende echtgenote, haar ogen droogwrijvend met een zijden zakdoekje.

Kalm sprak de politie-officier hen aan :

— We hebben het onmogelijke gedaan om Gustaaf terug te vinden, Meneer Rodier. Gelooft u werkelijk, dat wij het prettig vinden om de tuin geleid te worden door de schurken ? Inspekteur Mono...

— Ja, doet me niet lachen met uw Mono. Die is ook al verdwenen. Waar ?

('t Vervolgt) L. STERLING

George Washington

of

"De avonturen van een groot grondbezitter„

SPREEKT men over de Verenigde Staten, dan denken de meeste mensen onmiddellijk aan Cap Canaveral, New York, Hollywood, Washington... Waarom ? Wel, vanuit de eerste plaats, ergens in Florida gelegen, vertrekken de meeste Amerikaanse aardwachters. Hollywood, een wijk van Los Angeles, is beroemd om zijn filmgewrochten. New York, de sprookjesstad, ziet dagelijks fortuinen opbouwen en weer teloor gaan. De huizen reiken er tot aan de hemel en krabben de wolken; 't is daarom dat men van wolkenkrabbers spreekt ! Maar het meest typische van al is de naam van Amerika's hoofdstad : Washington.

Een Amerikaan, Engels onderdaan.

Jullie weten natuurlijk allen dat Washington niet altijd de naam van een stad is geweest. Het was eerst de naam van een lieve jongen, George gekerstend, die het levenslicht aanschouwde op 22 februari 1732. Destijds maakte Noord-Amerika nog deel uit van het Engels Imperium en George's ouders waren dan ook Engelsen.

Bij zijn vader's dood, George was toen 11 jaar oud, erfde hij onmetelijke eigendommen. Op negentienjarige ouderdom, liet hij zich bij het leger inlijven. Er werden destijds tussen de Engelsen en de Fransen vaak bloedige gevechten geleverd. Tijdens deze veldtochten kreeg Washington meermaals de gelegenheid om zijn aangeboren strategische capaciteiten ten dienste van de Engelse kroon te stellen. Niet alleen was hij ondernemend, zoals alle pioniers, maar ook berekend : wanneer hij iets waagde, dan loonde het de moeite.

Nochtans verafschuwde hij het oorlogsgeweld. Dit is trouwens een karaktertrek van alle goede militairen. Denkt nu vooral niet dat hij bang was ! O, neen ! maar hij gaf de voorkeur aan een vredig bestaan : het is daarom dat hij in 1758, op zes en twintig jarige ouderdom, met de graad van majoor het leger vaarwel zei. Amper vijf jaar later, lieten de Fransen gans Noord-Amerika in Engelse handen.

Er is werkelijk niets nieuws onder de zon, en het gebeurt wel meer dat de overwinning je soms duurder te staan komt dan de nederlaag. Dat heeft Engeland destijds reeds aan den lijve ondervonden. Want pas waren de Fransen uit Amerika gebonjourd, of de Engelse kolonisten lieten de vertegenwoordigers van het moederland weten, dat het nu welletjes was met die verpletterende taksen.

Trouw aan de kroon en hun stamvaders, verzochten zij de koning — dat was in 1773 — hun lasten enigszins te verlichten. Het antwoord liet niet op zich wachten : er kwamen nieuwe troepen uit het vaderland, en het oorlogsduiveltje kon weer eens zijn hartje ophalen.

Voor nadere biezonderheden, raadpleeg historici.

Is men scherpzinnig van geest, dan is men, naargelang de omstandigheden, ofwel een uitstekend militair, ofwel een uitmuntend politicus. Zo was ook George Washington. Na het leger verlaten te hebben, werd hij, niettegenstaande zijn jeugdige ouderdom, tot volksvertegenwoordiger gekozen en deed zijn intrede in Virginia's Parlement. In 1775, benoemde het Congres van Philadelphia hem tot algemeen bevelhebber van de Amerikaanse troepen. Washington was toen drie en veertig jaar oud.

Over de bevrijdingsgevechten zelf, zullen wij niet uitweiden. Vertellen wij jullie in 't kort dat de strijd ongeveer zes jaar duurde. Doch na de inname van York-Town in 1781, waar de Engelse generaal Cornwallis samen met zijn leger krijgsgevangen werd genomen, konden de Engelsen geen enkele ernstige actie meer ondernemen. De vrede werd getekend in 1783, en de Verenigde Staten van Noord-Amerika werden een onafhankelijke natie.

Wat deed George Washington ? Men bood hem de volstrekte macht aan. Hij oordeelde er echter anders over, ontbond het leger, zag af van alle openbare functies en trok zich terug om zijn gronden te beheren.

Er zijn echter mensen die in de wieg werden gelegd om zich geheel ten dienste van het vaderland te stellen. Washington werd dan ook verplicht deel te nemen aan de opstelling van de grondwet; daarna werd hij tot president van de republiek benoemd (in 1789). Vier jaar later werd hij opnieuw gekozen. Pas in 1797 gaf hij formeel te kennen zich uit het openbare leven terug te trekken. Op vijf en zestig jarige ouderdom, heeft hij eindelijk zijn vrijheid teruggevonden. Twee jaar later, ontsliep hij zachtjes in de Heer.

Enkele kenschetsende karaktertrekken.

Washington bezat een juist oordeel, veel geduld, een hardnekkig doorzettingsvermogen en 'n dusdanig ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel, dat geen enkel motief hetzij bloedverwantschap, vriendschap of haat, zijn beslissingen heeft beïnvloed. Hij werd dan ook algemeen geacht. Bovendien had moeder Natuur hem bedacht met een zeer mooi aangezicht, een goed geproportioneerd lichaam, en was hij de beste ruiter van zijn tijd, zodat hij een graag geziene figuur was.

Het merkwaardigste van al is dat het rijk, dat hij stichtte, na zijn dood niet teloor is gegaan. Er zijn nochtans meerdere voorbeelden in de geschiedenis aanwezig van grote generalen die een machtige staat oprichtten, welke na hun dood verviel. De reden ligt echter voor de hand : Washington was niet zoals de andere generalen en staatshoofden. Hij overwoog alles tot in de kleinste biezonderheden en bouwde geen luchtkastelen. Zelden nam hij aan een gesprek deel, want ideeën had hij niet te veel en bovendien was hij geen causeur. Zijn lectuur beperkte zich tot de geschiedenis van Engeland en landbouwkundige werken. Dit alles maakte hem niet tot een romantische held, maar wel tot een geliefde nationale held !

Ware hij schitterender geweest, dan zou de opstand van de kolonisten misschien glorierijke en merkwaardige overwinningen hebben gekend; het einde van alles zou echter vermoedelijk een catastrophe zijn geweest : aldus eindigen de meeste geniale ondernemingen.

IK MOET VANDAAG MIJN BEST DOEN!
ZIJN LIEVELINGS-SLA!
EEN FIJNPROEV
HIJ HOUDT VAN POMPOEN-TAART!
DAG DAISY! BEN IK OP TIJD?
PRECIES! HET ETEN IS KLAAR!
HA! 'N PRACHTIG RIBSTUK!
NOG 'N SNEEDJE OSSENVLEES? EN NOG WAT SLA EN AARDAPPELEN, JA?
NOG 'N STUKJE TAART?
NEE, DANK JE... MET DRIE HEB IK GENOEG!
ZEG ME EERLIJK, DONALD, WAT JE 'T MEEST IN MIJN DINEETJES BEVALT...
EERLIJK GEZEGD?... HUM...
DAT ZE NIETS KOSTEN!
KLONK!
WALT DISNEY

ons compleet verhaal
ALLIGATORS-VERHALEN
... JULLIE 'N NIEUW VERHAAL VERTELLEN? HUM! VERHAALDE IK JULLIE AL DE DAG, WAAROP IK OP 'N ALLIGATOR-SPOOR STIET, TERWIJL IK IN DE MOERASSEN JAAGDE?
HE TOE VERTEL ONS DAT, TRUSTY!
'N ALLIGATOR? NOG NOOIT VAN GEHOORD! WAT IS DAT VOOR EEN DING?
WEL, 'N ALLIGATOR IS 'N GROOT MONSTER... EEN SOORT KROKODIL!
MONSTER? KROKODIL? DAT KOMT MIJ ALS 'N KOLOSSAAL SPROOKJE VOOR!
IK BEN TE GROOT VOOR DIE BABY-VERHAALTJES. GEEF MIJ LIEVER ECHT-BELEEFDE AVONTUREN!
LAAT 'M MAAR PRATEN, TRUSTY! WIJ GELOVEN JE! VERTEL OP!
MAAR DEUGNIET...
ZUSTERS GELOVEN ALLES... BEHALVE HAAR BROERS!
WAT DENK JE VAN DIE ALLIGATOR, TOMMY?
GRIMMIG! IK BEN BLIJ, DAT HIJ IN DE DIERENTUIN OPGESLOTEN IS!
HUM! DUS ER BESTAAT WERKELIJK IETS ALS 'N ALLIGATOR!
EN 'T BEVINDT ZICH IN DE DIERENTUIN! DAAR HOORDE IK AL OVER REPPEN!
ALS IK 'N ALLIGATOR-VERHAAL KON OPDISSEN, ZOUDEN M'N ZUSJES EN DE ANDEREN TEGEN MIJ OPZIEN!
HE, ROBBY! HOE KOM IK NAAR DE DIERENTUIN?
O, HEEL EENVOUDIG.
GA NAAR 'T NOORDEN... OVER DE SCHOOL... OVER 'T STADHUIS HEEN... EN DAN VIND JE 'M JUIST ACHTER DE LAGUNE!
WELBEDANKT!
DOOR VOGELS AANGEDUIDE RICHTINGEN ZIJN STEEDS VAAG VOOR AAN DE GROND GEBONDEN SCHEPSELEN!

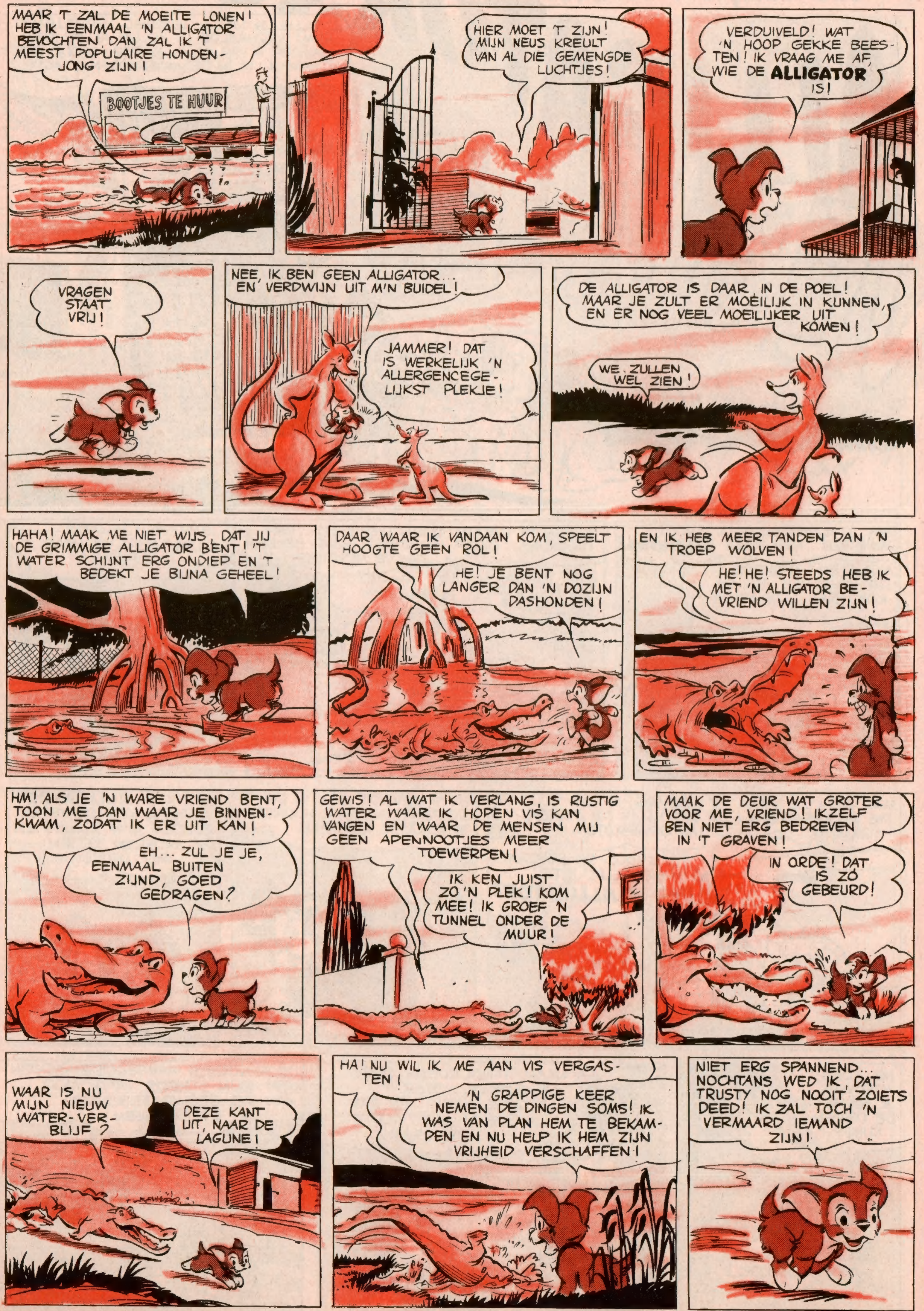

ons compleet verhaal

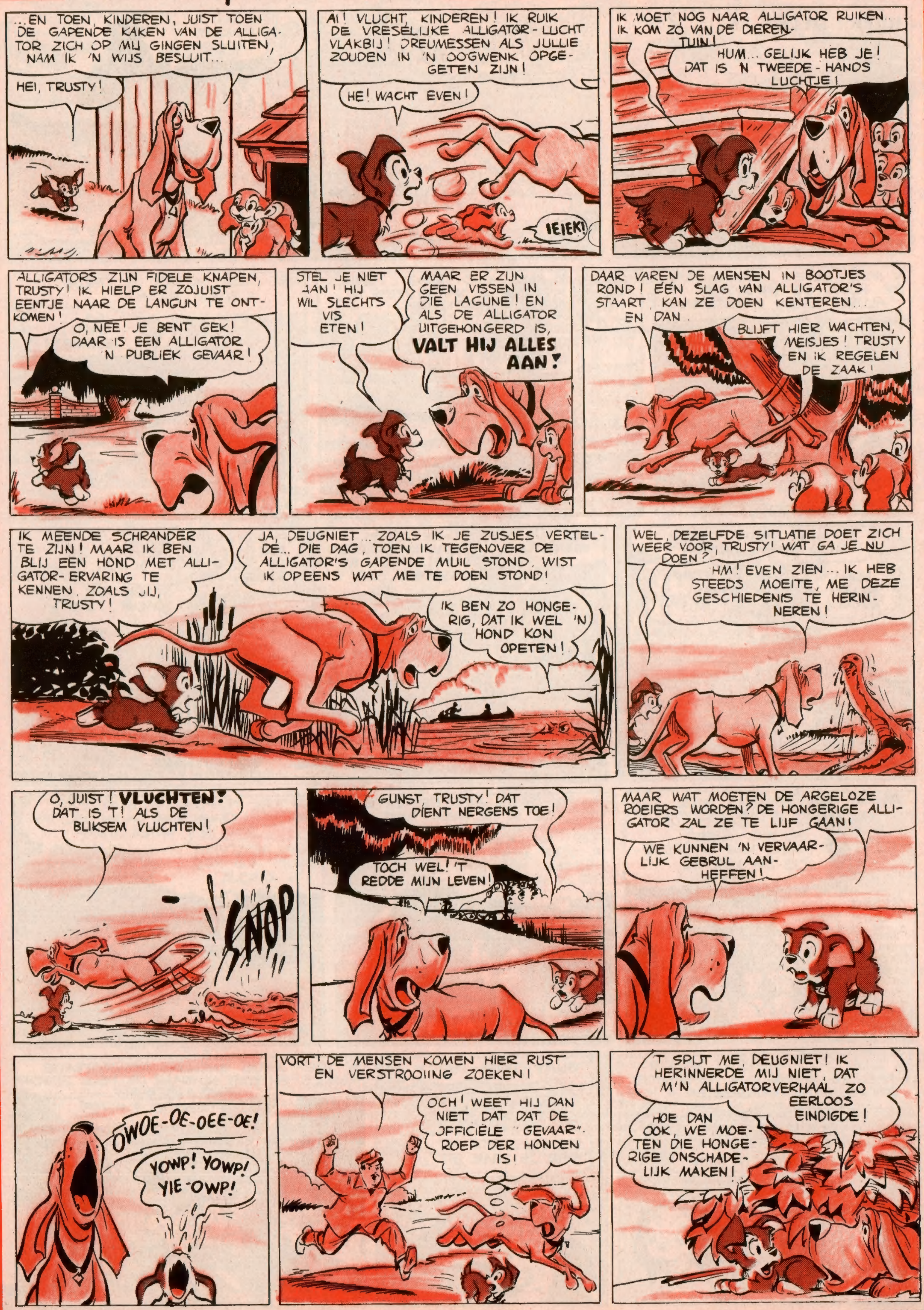

ons compleet verhaal

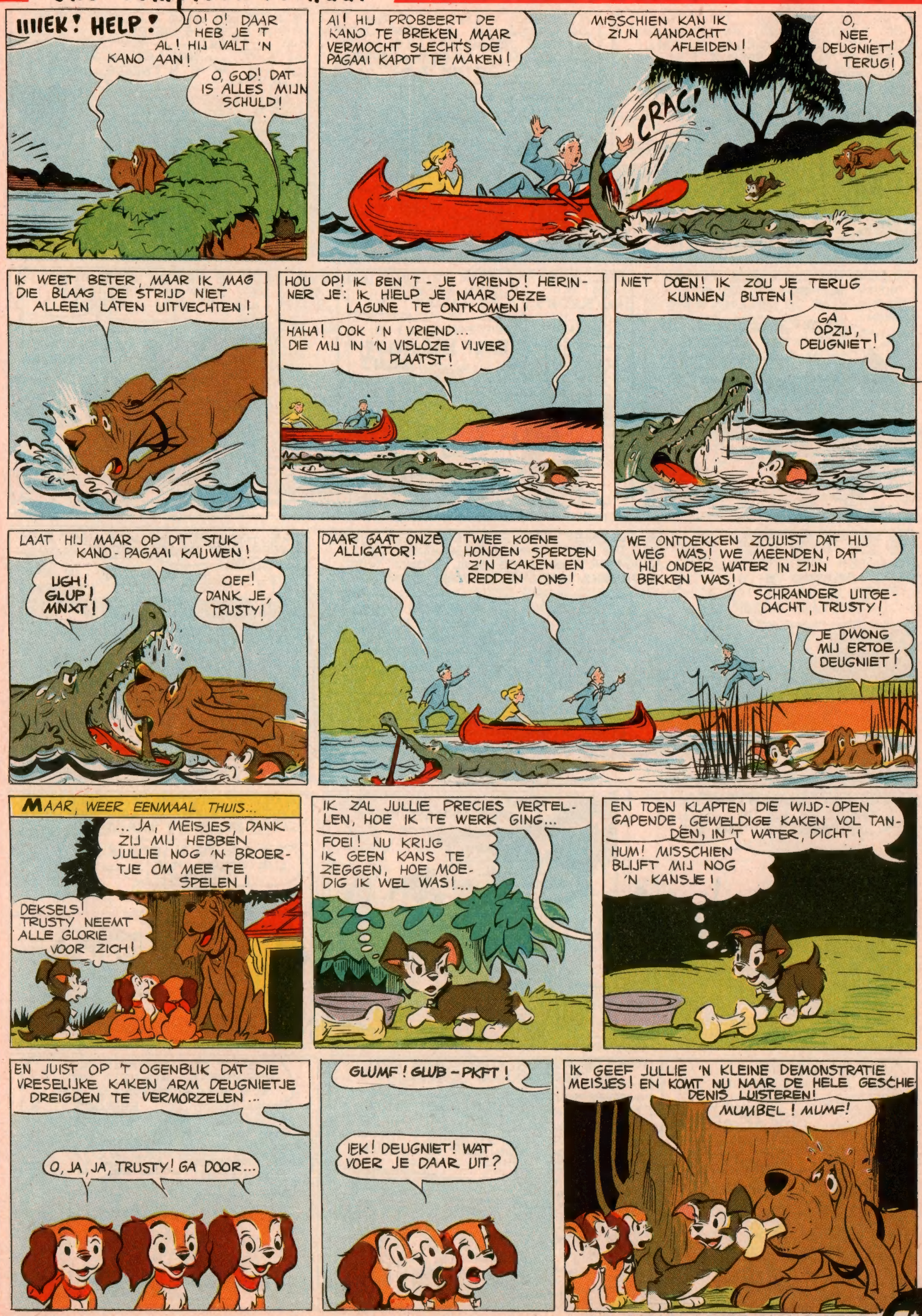

VOLGENDE DONDERDAG: **DE BEWAAKTE WACHTER** EINDE

Het kasteel van Roverschol

De arme Minnie werd door de Hertog van Rovershol, een onguur, de streek terroriserend heerschap, ontvoerd. Dank zij de medeplichtigheid van een der bewakers, heeft ze Mickey een briefje laten geworden. Dit schrijven luidt : « Ik weet niet in welke plaats van het kasteel dat ik gevangen wordt gehouden; vanuit mijn venster zie ik evenwel een ophaalbrug, een drenkbak, een dak — dat van het Lazaret —, de opslagplaats der oliën en een toren, « Gekkentoren » genaamd. Sommige zaken die mij waren opgevallen bij het binnenkomen zie ik nu echter niet meer; het zijn : de draak, de fontein, de oven, de smidse, de windroos op één der hoektorens, de plaats met de zuil en de stal. Hopelijk laten deze gegevens je toe uit te vissen waar ik opgesloten ben. Ik wacht op jou met vertrouwen en ongeduld. Minnie. »

Komaan, vrienden, steken jullie Mickey 'n handje toe en zoek 's waar Minnie zit !

LACHEN IS GEZOND

EEN KRANIG PADVINDERTJE

Herman, die deeluitmaakt van een padvindersgroep, komt na een drieweekse kampperiode weer thuis. Fier toont hij al z'n « badges » (kentekens uitgereikt voor sommige speciale bekwaamheden) aan zijn moeder :

— Kijk, mama, deze kreeg ik voor het zwemmen; die voor het koken, en daar met dat rood kruis voor mijn kennen van « E.H.B.O. ».

— En die vierde ? vraagt moeder.

— Oh ! die kreeg ik omdat mijn rugzak, bij het naar huis komen, het best was opgemaakt.

— Dat is wel, Herman, ik ben werkelijk fier over jou, m'n jongen !

— He ! weet je, mama, sedert jij hem klaarmaakte voor 't vertrekken naar 't kamp, heb ik m'n rugzak nooit open gehad...

BIJ WIJZE VAN SPREKEN

— Hoe noemt men 'n jonge man die schulden maakt en ze nooit betaalt ?

— Een veelbelovend iemand.

Een zwaarlijvig heerschap zet uiteen hoe hij tennis speelt :

— Mijn verstand, zegt hij, beveelt aan mijn lichaam : aan het net, naar rechts, naar achteren.

— En dan?... vraagt één der toehoorders.

— Wel, dan antwoord mijn lichaam aan m'n verstand : « Doe het zelf, luie vent ! »

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd noch in huur gegeven worden.

DE NIEUWE BROEK

Charel heeft een nieuwe broek en gaat de zondagnamiddag op tournée in het dorp. 's Avonds staat hij niet al te sterk meer op zijn benen en sukkelt naar huis, maar onderweg komt hij in 'n gracht terecht, wat zijn schone nieuwe broek naar de knoppen helpt.

Wanneer hij thuis komt krijgt hij een flinke bolwassing van zijn vrouw, die gans biezonder klaagt over de staat van zijn nieuwe broek.

— Ja maar, zegt Charel, ik kon er ook niets aan doen; ik ben zo rap gevallen dat ik geen tijd had om mijn broek uit te trekken !

DIE SCHOTTEN TOCH !

Een Schot die op reis gaat geeft aan zijn vrouw de volgende raad met betrekking op zijn zoon John die zojuist een bril heeft gekregen :

— En let er goed op dat John zijn bril niet gebruikt wanneer hij naar niets zou kijken !

OPLOSSING VAN BOVENSTAAND SPEL

Het rechtse bovenvenster in de rechtervleugel van het kasteel.

Zouden jullie 'n geschenk weigeren?

Neen ? Wel knip dan wekelijks de bonnetjes uit die pagina 20 van dit weekblad zijn afgedrukt, want ze geven jullie recht op een reeks beelden uit Walt Disney-films.

Hoe kunnen jullie deze prachtige geschenken verkrijgen ? Heel eenvoudig door een lidkaart van Mickey's Club aan te vragen (schrijven : « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel). Zij zal jullie gratis worden toegezonden.

Oplossing KWR 434

Horizontaal : HEREMIET - REM - RA - TOT - ARME - ANNA - A - AZALEA - R - DD - ERAT - OT - ZO - LMAH - PA - A - GIETER - R - AREN - RODE - MEI - EA - MEN - ETENSBAK.

DE NIEUWE SHERIFF

Donald's neef, sheriff te Spur Gulch, nodigde onze vriend uit. Onderweg krijgt Donald 't aan de stok met een medereiziger. Later ontmoet hij hem en vlucht, terwijl z'n neefjes hun oom uit het oog verliezen. Ten einde raad, installeren zich Joost, Loekie en Victor bij hun oom in huis. Deze is afwezig.

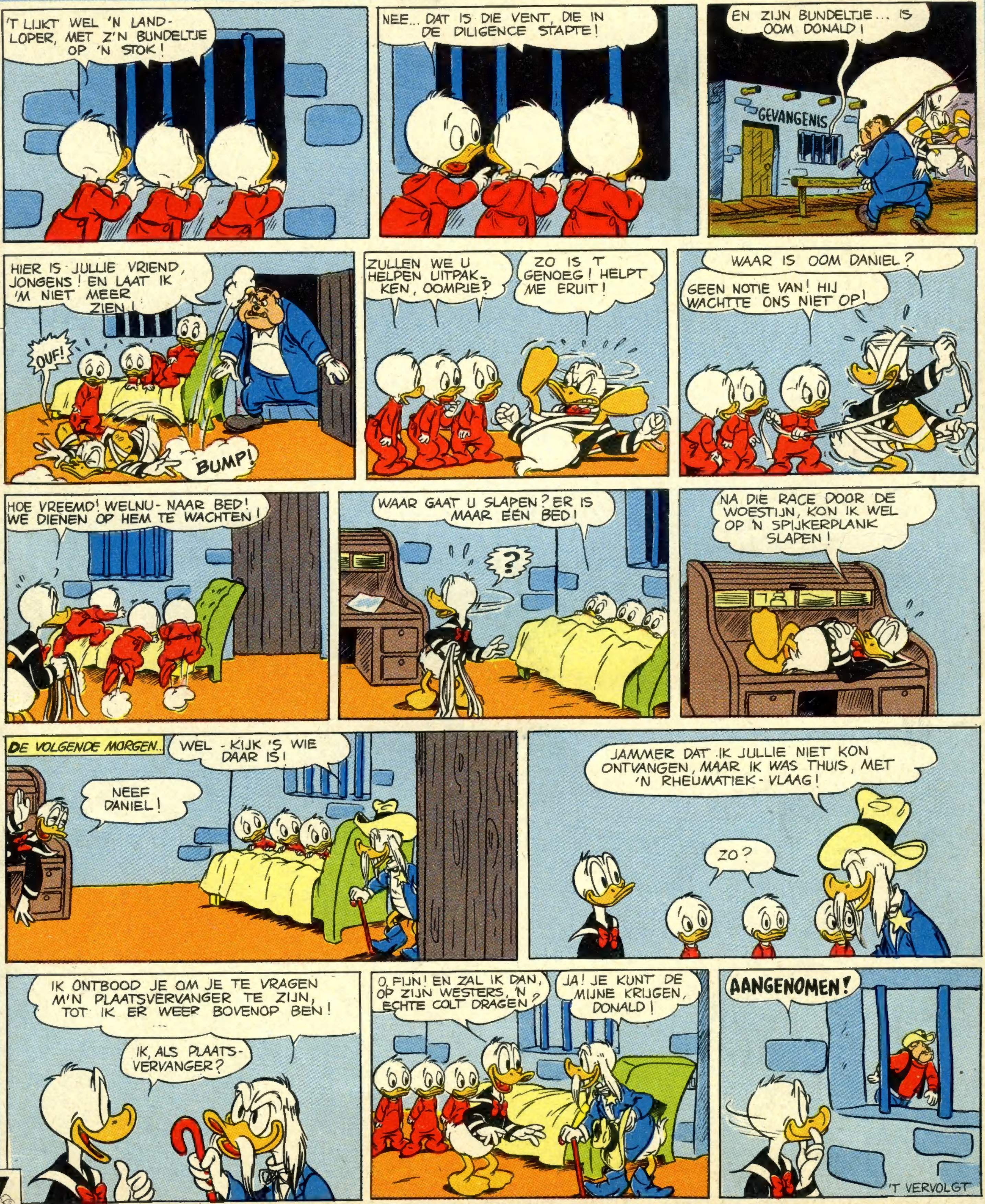

VOLGENDE DONDERDAG : **NU ZAL 'T HEET TOEGAAN !**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.